

Stockholm 2009-06-10

Högsta domstolen

ANSÖKAN OM RESNING

Sökande: Özkan Yazici (f.d. Yildis), 771103-0051,
Degerbyvägen 16, bv. 163 72 SPÅNGA, f.n. Kva Kalmar

Ombud: advokat Claes Borgström, Borgström & Bodström
advokatbyrå, Box 3431, 103 68 STOCKHOLM, tel, 08-
545 275 70, fax, 08-545 275 75

Motparter: Kammaråklagaren Henrik Söderman, 2:a
åklagarkammaren i Stockholm
Målsägandena Nicolai Acsinia och Virgil Acsinina,
Ljungbyplan 14, 1 tr, 163 73 SPÅNGA

Målsägande

biträde: advokat Björn Hurtig, Box 12107, 102 23 STOCKHOLM

Saken: Mord m.m. nu fråga om resning enligt 58 kap, 2 § 4 p
rättegångsbalken

Lagakraftvunnen

dom: Svea hovrätts, avd. 9, dom 2002-10-23, DB 134, i mål nr. B 6528-02

Tidigare

beslut: Högsta domstolens, avd 2, beslut 2003-02-26 i mål nr. B 4239-02 (ej prövningstillstånd)
Högsta domstolens, avd. 1, beslut 2005-07-13 i mål nr Ö 2371-05 (avslag på resningsansökan)
Högsta domstolens, beslut i mål nr.Ö 2296-07 (avslag på resningsansökan)

.....
Som ombud för Özkan Yazici får jag ansöka om resning med följande yrkanden och grunder.

YRKANDEN

Özkan Yazici yrkar att Högsta domstolen beviljar resning i målet.

Özkan Yazici har inte begått de gärningar han dömts för, nämligen mord, försök till misshandel och olaga hot.

GRUNDER

- Det har framkommit nya bevis som inte tidigare förebringats och dessas förebringande skulle sannolikt ha lett till en frikännande dom.
- Med hänsyn till de nya bevis som åberopas och med beaktande av att Yazici mot sitt nekande dömts för bland annat mord till fängelse på livstid finns i vart fall synnerliga skäl att på nytt pröva frågan om Özkan Yazici har förövat de brott för vilka han dömts.

OMSTÄNDIGHETER

Özkan Yazici, nedan genomgående kallad Özkan, har dömts för mord på Nicolaie-Radu Acsinia (Radu) av Stockholms tingsrätt (Stockholms tingsrätts, avdelning 13, dom 2002-06-24 i mål nr B 1799-02) och av Svea hovrätt (Svea hovrätts, avdelning 09, dom 2002-10-23 i mål nr B 6528-02). Högsta domstolen meddelade inte prövningstillstånd (Högsta domstolens, avdelning 2, beslut 2003-02-26 i mål nr B 4239-02).

Özkan har av domstolarna ansetts övertygad om att, tillsammans och i samråd med sina bröder Önder Yildiz och Ohran Yildiz och sin kusin Ayhan Yildiz, den 26 februari 2002 i Rinkeby centrum ha skjutit Radu till döds.

Orhan Yildiz har erkänt att han sköt Radu. Han har uppgivit att Özkan inte var med vid tillfället. Orhan är dömd för mord och har verkställt påföljden om 4 års sluten ungdomsvård.

Özkan har genomgående, under förundersökning och i rättegångar, förnekat att han varit inblandad i mordet på Radu. Özkan hävdar att han befann sig i Gävle vid tidpunkten för mordet.

Özkan har vid två tidigare tillfällen, 2005 och 2007, ansökt om resning. Högsta domstolen har avslagit båda ansökningarna.

De tidigare ansökningarna om resning bifogas som bilagorna 1 och 2.

Det som anförts i de tidigare resningsansökningarna i relevanta delar vidhålls och åberopas som grund även för denna ansökan.

Utöver vad som åberopats i de tidigare ansökningarna har det framkommit nya omständigheter och nya bevis som, om de hade förebringats tidigare, sannolikt hade lett till en frikännande dom.

NYA OMSTÄNDIGHETER

Tre personer, som inte hörts under rättegångarna i tingsrätten och hovrätten och som, såvitt är känt för mig, inte heller hörts under förundersökningen, har givit sig till känna och lämnat uppgifter rörande händelsen då Radu blev skjuten.

Dessa tre vittnen är:

Mehmet Demirci, Kavallerigatan 81, 194 75 Upplands Väsby.

Metin Köylüoglu, adress meddelas senare.

Erhan Calar, Nidarosgatan 40, 164 34 Kista.

Vidare har vittnet Shalaw Shamal, som på åklagarens begäran hördes i såväl tingsrätten som hovrätten, lämnat nya uppgifter om händelserna den 25 februari 2002 vid Skårbygränd (avser åtalspunkt 1. tillika omständigheter som utgör del av motivet till mordet enligt domstolarna).

Jag har sammanträffat med samtliga fyra vittnen och har därvid fört anteckningar, antingen själv eller genom sekreterare eller genom Olle Schubert och Henrik Westander, medlemmar i den s.k. Rinkebykommittén. Samtalen med vittnena har ägt rum vid olika tillfällen

Anteckningar från dessa samtal har skrivits ut och bifogas resningsansökan.

Sammanfattningsvis kan följande sägas om de nya vittnesuppgifterna.

Demirci, Köylüoglu och Calar befann sig samtliga i anslutning till ingången till tunnelbanan i Rinkeby, där Radu blev skjuten. De har alla tre iakttagit bland andra Orhan på platsen. De har alla tre sagt att de är säkra på Özkan inte var på platsen. De har angivit likartade skäl till att de inte tidigare har framträtt – rädsla, ovilja att blanda sig i och liknande. De har också på ett likartat sätt uppgivit att de inte längre vill hålla inne med uppgifter som visar att Özkan är oskyldig till det mord han dömts för.

Vad gäller Shalaw Shamal tar han nu tillbaka sin tidigare uppgift att Özkan var närvarande vid den händelse på Skårbygränd som föregick skottlossningen i Sollentuna. Shamal uppger nu att även hans tidigare påstående att Özkan var närvarande vid den efterföljande skjutningen i Sollentuna är felaktig. Shamal var pressad av flera personer att peka ut Özkan. Även Shamal uppger att han nu vill berätta eftersom "sanningen måste fram." Med utgångspunkt från Shamals nya uppgifter faller i huvudsak det påstådda motivet för Özkan att vilja delta i mordet på Radu.

Ytterligare ny bevisning föreligger numera genom uppgifter från journalisten Christian Holmén, Expressen. Holmén har, tillsammans med journalisten Dick Sundevall, skrivit boken *Tre bröder* som handlar om mordet på Radu.

Holmén hade tillgång till resultatet av ett test med sanningsdetektor som Özkan genomgått. Testet hade utförts av den tyske professorn Undeutsch. Enligt Undeutsch visade testresultatet Özkan ljugit när han i testet förnekat att han var inblandad i mordet och att han med "95 procents sannolikhet" var gärningsman.

Den 30 oktober 2004 sammanträffade Holmén med Orhan, som då hade permission från den institution där han verkställde den slutna ungdomsvården, och farbrodern Bedhiran Yildiz. De tre satte sig i Holmén's bil, där denne hade gömt en mikrofon och en bandspelare.

Holmén lämnade över det test som Undeutsch genomfört och som enligt denne visade att Özkan deltagit i mordet. Holmén lämnade därefter bilen

I det i hemlighet inspelade samtalet mellan Orhan och Bedhiran talar de upprört med varandra om att testet är värdelöst eftersom Özkan inte var på platsen där mordet begicks. Orhan säger till sin farbror bland annat att han ju var där, att han därför vet sanningen och att Özkan inte var där.

Bandinspelningen är sparad men kan enligt Christian Holmén av pressetiska skäl inte lämnas ut. Tills vidare får bevisning i denna del läggas fram genom vittnesförhör med Holmén.

Boken *Tre bröder* publicerades ursprungligen 2005. Samtalet mellan Orhan och farbrodern Bedhiran relateras på sidorna 254 – 258 och är således inte i sig nya i förhållande till Özkans ansökan om resning 2007-05-31. Uppgifterna har emellertid inte tidigare åberopats vid ansökan om resning och är därför nya i målet.

SKÅL FÖR RESNING

Den utredning som legat till grund för hovrättens bedömning kan karaktäriseras som indiciebevisning. Det finns ingen teknisk bevisning och inte heller någon vittnesbevisning som binder Özkan till mordet på Radu.

Hovrätten grundar sin dom huvudsakligen på följande bevisning:

- Uppgifter lämnade under förundersökningen av Ferzende Yildiz. Ferzende var själv misstänkt för mordet, han led av heroinabstinens när han hördes inledningsvis och han hade gjort ett allvarligt självmordsförsök. Under rättegångarna återtog Ferzende de uppgifter som gick ut på att Özkan deltagit i mordet.

- Analys av telefontrafik från och till Özkan mobiltelefon. Özkan har uppgivit att han lånat ut sin mobiltelefon till Orhan.
- Vittnesmål, av Shalaw Shamal, att Özkan, dygnet före mordet deltagit i bråk och hot vid Skårbygränd dygnet för mordet och efterföljande skottlossning i Sollentuna, vilket enligt hovrätten bidrar till motivbilden.
- Özkan hävdar att han befann sig i Gävle när mordet begicks. Den bevisning han åberopat till stöd för detta har av hovrätten inte bedömts ha den styrkan att det ens uppstått ett rimligt tvivel i skuldfrågan om var han faktiskt befann sig vid tidpunkten för mordet.
- Özkan hävdar, med avseende på mobiltelefontrafiken, att han lånat ut sin telefon till Orhan. Bland annat på grund av att Özkan ändrat sina uppgifter om när han lånade ut telefonen lämnar hovrätten påståendet utan avseende.
- Özkan hävdar, med avseende på motivet, att han varken var närvarande vid Skårbygränd eller i Sollentuna dygnet före mordet och att dessa händelser således inte utgör motiv för honom att vilja döda Radu.

Även om hovrätten funnit det ställt bortom rimligt tvivel att Özkan begått den åtalade gärningen har arten av åklagarens bevisning och bevisningens styrka betydelse vid bedömningen om det finns skäl att skuldfrågan prövas på nytt i en ny rättegång. Om den tilltalade är bunden till den åtalade gärningen genom ovedersäglich teknisk bevisning, såsom fingeravtryck eller DNA, eller om det förekommer vittnesbevisning som inte förefaller kunna ifrågasättas så måste det ställas synnerligen höga krav på tillförlitligheten i och betydelsen av nya omständigheter som åberopas till stöd för resning.

Som redan anmärkts förekommer inte sådan bevisning i målet mot Özkan. Mot den bakgrunden hävdas att Özkan sannolikt skulle ha frikänts om vittnesmålen från Demirci, Köylüoglu och Calar skulle ha förebringats i hovrätten liksom den nya bevisningen i form av Shamals ändrade uppgifter och Holméns inspelning av samtalet mellan Orhan och Bedhiran. Vad gäller Demirci, Köylüoglu och Calar bör understrykas att det inte tidigare i målet förekommit vittnesuppgifter, enligt vilka Özkan inte befann sig på brottsplatsen vid tidpunkten för mordet.

En förutsättning för att de nya uppgifterna sannolikt skulle ha föranlett en frikännande dom är naturligtvis att vittnena framstår som trovärdiga och att deras uppgifter bedöms som tillförlitliga. Bedömningen påverkas självfallet av det faktum att vittnena träder fram först efter många år eller, vad gäller Shamal, först nu ändrar sina uppgifter. De har emellertid alla fyra lämnat rimliga förklaringar till detta förhållande. De har alla fyra uppgivit att de kommer att medverka i polisförhör och att de i domstol under ed kommer att bekräfta de uppgifter som lämnats i samtal med mig. I egenskap av ombud för Özkan har jag haft kontakt med åklagaren i målet, Henrik Söderman, och Jörgen Almblad hos Riksåklagaren. Jag har hemställt att förhör ska hållas med ovan angivna vittnen men jag har fått beskedet att det kan bli aktuellt först om Högsta domstolen begär in yttrande från Riksåklagaren eller i vart fall om resning beviljas. Det saknas idag anledning att inte bedöma vittnesuppgifterna som tillförlitliga och det måste därför hållas för sannolikt att deras förebringande i hovrätten skulle ha lett till Özkan frikänts.

Om Högsta domstolen inte skulle finna att den nya bevisningen sannolikt skulle ha lett till att Özkan frikänts så är situationen i vart fall numera sådan att det finns synnerliga skäl för att på nytt pröva frågan om Özkan begått de brott för vilka han dömts. Som processlagberedningen framförde i motiven till bestämmelsen i 58.kap. 2 § (se NJA II 19423 s. 729) så kan det särskilt i grova brottmål i enstaka fall vara av betydelse att skuldfrågan prövas på nytt även om de nya bevisen inte har den styrkan att de sannolikt skulle ha lett till annan utgång i målet men ändå framkallar tvivel om domens riktighet. Högsta

domstolen har karakteriserat situationen, där skäl till omprövning kan förekomma, som att den fällande domen ska framstå som inte fullt övertygande eller att det inte kan uteslutas att den fällande domen är oriktig. Situationen i förevarande mål är just precis så.

BEVISNING

Muntlig bevisning

Vittnesförhör med Demirci, Köylüoglu, Calar till styrkande av att Özkan inte befann sig på brottsplatsen när mordet begicks och att således inte har begått det mord han dömts för.

Vittnesförhör med Shamal till styrkande av Özkan inte befann sig på Skårbygränd den 25 februari 2002 och att han således inte gjort sig skyldig till försök till misshandel och olaga hot. Förhöret återopas också till styrkande av att Özkan saknade motiv till att döda Radu.

Vittnesförhör med journalisten Christian Holmén angående omständigheterna kring och innehållet i ett bandinspelat samtal mellan Orhan och Bedhiran den 30 oktober 2004 till styrkande av att Özkan inte befunnit sig på brottsplatsen när mordet på Radu skedde och att han således är oskyldig till detta brott.

Jag hemställer att senare, om resning beviljas, få komplettera bevisuppgiften. Delar av den muntlig och skriftliga bevisning som åberopats i tidigare resningsansökningar kan komma att åberopas.

Bilagor

Två tidigare resningsansökningar

Utskrifter av anteckningar från samtal med Demirci, Köylüoglu, Calar och Shamal.

Fullmakt bifogas.

Stockholm som ovan

Claes Borgström